Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Zweite Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. Oktober 1858.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Okręgu administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział drugi.

Zeszyt XVII.

Wydany i rozesłany dnia 4. Października 1858.

17.

Verordnung der Landes-Regierung vom 18. September 1858 Zahl 16239,

über die Aufrechnung von Gebühren des zu ämtlichen Commissionen verwendeten Sanitätspersonales für ärztliche Verrichtungen.

Zur Behebung der vielen Zweifel und Anstände, welche sich bei der Aufrechnung und Prüfung der Gebühren des zu ärztlichen Verrichtungen verwendeten Sanitätspersonales ergeben, bestimmen die k. k. Landes - Regierung im Grunde der vom hohen k. k. Ministerium des Innern erhaltenen Ermächtigung vom 1. Juni 1858 Zahl 13411 nachstehende Weisungen zu erlassen:

§. 1.

Die Gebühren für die zu gerichtsärztlichen Zwecken verwendeten Sanitätspersonen sind durch die h. Ministerial-Verordnung vom 17. Februar 1855, Nr. 33 des Reichs-Gesetz - Blattes *) und die derselben beigefügten Tarife I. und II. festgesetzt, und ihre Anwendung auf die in Staatsdiensten stehenden Sanitätspersonen durch die Erläuterung des h. k. k. Justiz-Ministeriums vom 19. November 1855 Zahl 24027 geregelt.

Damit aber diese Gebühren anerkannt und angewiesen werden können, ist es nöthig, daß in der Verrechnung (Particulare) die Verrichtung, für welche eine solche Gebühr angesprochen wird, von der Gerichtsbehörde, daß sie zu Gerichtszwecken Statt fand, ausdrücklich bestättigt sein.

Wenn daher zum Beispiel aus Anlaß einer gerichtlichen Todtenbeschau für das abgesondert abgegebene Gutachten die im Gebühren-Tarife bestimmte Vergütung angesprochen wird, so ist jederzeit ausdrücklich zu bestättigen, daß dasselbe aus Anlaß einer gerichtlichen Todtenbeschau und zwar wirklich nachträglich schriftlich ausgearbeitet wurde, weil nur für ein solches nach §. 18 der Vorschrift vom 28. Jänner 1855 Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes **) verfaßtes Gutachten die tarifmäßige Entlohnung passirt werden kann, nicht aber auch dann, wenn dasselbe nach §. 17 derselben Vorschrift lediglich zu Protocoll dictirt wurde. So ist auch in anderen gerichtlichen Fällen, wo eine Gebühr für ein abgesondertes Gutachten angesprochen wird, die wirkliche zu einem Gerichtszwecke geschehene Abgabe eines abgesonderten Gutachtens ausdrücklich zu bestättigen.

In dieser Beziehung ist auch in den betreffenden Fällen noch die Bemerkung in die Particularsklausel aufzunehmen, ob eine vorgenommene Obduction an einer noch

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XIII. Stück, Nr. 46, Seite 154.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXXIX. Stück, Nr. 192, Seite 406.

17.

Rozporządzenie Rządu Krajowego z dnia 18. Września 1858 do L. 16239.

względem obliczania należytości do urzędowych komisyj użytych lekarzy, za ich lekarskie czynności.

Celem usunięcia wszelkich wątpliwości i przeszkód, które się przy obliczaniu i roztrząsaniu należytości lékarzy za przydzielanie tychże do czynności lékarskich wydarzają, spowodowany jest C. K. Rząd Krajowy, na mocy upoważnienia od Wysokiego C. K. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1. Czerwca 1858 r. do L. 13411 otrzymanego, do wydania następującego rozporządzenia:

§. 1.

Należytości dla lekarzy, których się w celach sądowo-lekarskich używa, są określone Wysokiém Rozporządzeniem Ministeryjalném z dnia 17. Lutego 1855 r. (Nr. 33 Dziennika Praw Państwa *) i przyłączoną do tego taryfą I i II, zastósowanie zaś jego do lékarzy w służbie Państwa zostających reguluje objaśnienie Wysokiego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19. Listopada 1855 r. do L. 24027.

Ażeby zaś podobne należytości uznane i zaasygnowane być mogły, potrzeba, aby w obrachunku (partykularzu) ta czynność, za którą się o takową należytość dopomina, przez władzę sądową wyraźnie potwierdzoną była, że w celu sądowym zaszła.

Gdy się przeto naprzykład z powodu sądowego oglądania trupa za osobno wydaną opinię wynagrodzenia, taryfą o należytościach wyznaczoną dopomina, to ma być każdą razą wyraźnie potwierdzone, że takowa z powodu sądowego oglądania trupa a mianowicie rzeczywiście dodatkowo piśmiennie wypracowaną została, gdyż tylko za podobną, według §. 18 przepisu z dnia 28. Stycznia 1855 r., Nr. 26 Dziennika Praw Państwa **), ułożoną opinię wynagrodzenie taryfą oznaczone pozwolone być może, nie zaś także i w tych razach, gdy się takową według §. 17 téj samėj Ustawy tylko do protokółu zadyktowało. Równie ma się téż w innych sądowych przypadkach, gdzie się należytości za osobną opinię dopomina, rzeczywiście w celu sądowym zaszłe podanie osobnéj opinii wyraźnie potwierdzać.

W téj mierze należy także przy dotyczących się przypadkach do zastrzeżenia w partykularzu jeszcze uwagę przyjąć, czyli się obdukcyją na świeżym

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy, Część XIII, Nr. 46, Stronica 154.

**) Tamże, Rok 1855, Oddział piérwszy, Część XXXIX, Nr. 192, Stronica 406.

frischen, oder schon in vorgerückte Verwesung übergangene Leiche vorgenommen, ob bei der Obduction einer Kindesleiche die Lungenprobe bewirkt, ob durch die Untersuchung körperlich beschädigter Personen eine schwere oder leichte Verletzung constatirt würde, und welches Resultat bei chemischen Untersuchungen von Leichentheilen sich herausgestellt habe, weil dadurch die höhere oder niedere Entlohnung für die bezügliche ärztliche Verrichtung und die Entschädigung für die bei chemischen Analisen benützten Utensilien abhängt.

§. 2.

Die im Eingange des §. 1 bezogenen Vorschriften und Tarife für gerichtsärztliche Verrichtungen haben auf politische oder sanitätspolizeiliche Commissionen und Verrichtungen keine Anwendung, indem sie für solche weder ursprünglich gegeben, noch nachträglich darauf ausgedehnt worden sind.

Die bezirksämtliche Bestättigung der Gebührenrechnung (Particulare) einer Sanitätsperson aus Anlaß einer politischen oder sanitätspolizeilichen Commission oder Verrichtung hat daher ausdrücklich die politische oder sanitätspolizeiliche Natur des Geschäftes zu bezeichnen.

Bei Verfassung und Prüfung der Particular-Rechnungen über eine im Auftrage eines gemischten k. k. Bezirksamtes vorgenommenen Leichen-Obduction ergibt sich oft der Zweifel, ob diese ämtliche Todtenbeschau eine gerichtliche oder eine sanitätspolizeiliche sei. Dieser Zweifel tritt bei dem ärztlichen Particularleger um so leichter ein, als die sanitätspolizeiliche Leichenöffnung im Einklange mit der Verordnung vom 28. Jänner 1855 Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes für die Vorname der gerichtlichen Todtenbeschau zu geschehen hat. Es ist daher nöthig, daß die gemischten k. k. Bezirks-Aemter bei jeder ämtlichen Leichenöffnung das dazu verwendete Sanitätspersonale in Kenntniß setzen, ob das Geschäft als gerichtliche oder als polizeiliche Todtenbeschau zu verrechnen sei.

Im Allgemeinen ist als eine gerichtliche Todtenbeschau diejenige anzusehen, welche in Folge der Verordnung vom 28. Jänner 1855, Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes vorgenommen wird. Jede andere ämtliche Leichenöffnung, welche bei plötzlichen Todesfällen, ohne nach der Sachlage durch die Verordnung vom 28. Jänner 1855, Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes bedingt zu sein, doch gemäß der Verordnung der h. Ministerien des Innern und der Justiz vom 8. April 1857, Nr. 73 des Reichs-Gesetz-Blattes *) vorgenommen wird, ist als eine sanitätspolizeiliche zu betrachten.

§. 3.

Findet die politische oder sanitätspolizeiliche Commission oder Verrichtung außerhalb des Wohnortes der dazu verwendeten Sanitätspersonen Statt, so werden densel-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XVII. Stück, Nr. 73, Seite 212.

jeszcze, lub już na takim trupie przedsiębrało, który większéj zgniliznie podpadł, czyli przy obdukcyi trupa dziecka próbę z płucami przedsiębrano, czyli przez dochodzenie cieleśnie uszkodzonych osób ciężkie lub lekkie skaleczenie sprawdzone zostało, i jaki się rezultat przy chemicznym rozbiorze części trupa okazał, ponieważ od tego wyższe lub niższe wynagrodzenie za odnośną lekarską czynność i wynagrodzenie za narzędzia zawisło, które przy chemicznym rozbiorze użyte były.

§. 2.

Przepisy i taryfy za sądowo-lekarskie czynności na wstępie §. 1 przytoczone nie stósują się jednak do politycznych lub do komisyj i czynności ze względu policyi zdrowia prowadzonych, gdyż takowe dla ostatnich ani pierwotnie wydane, ani téż dodatkowo podciągnięte zostały.

Potwierdzenie urzędu powiatowego na rachunku należytości (partykularzu), złożonym przez lekarza z powodu politycznéj lub ze względu na zdrowie policyjnéj komisyi albo czynności ma przeto wyraźnie polityczną lub sanitarno-policyjną własność zatrudnienia oznaczać.

Przy zestawianiu i sprawdzaniu partykularzy z powodu obdukcyi trupa, którą się z rozkazu mieszanego C. K. urzędu powiatowego przedsiębrało, wydarza się często niepewność, czyli to urzędowe oglądanie trupa sądowe lub ze względu na zdrowie policyjne jest. Ta niepewność zdarza się przy lékarzach, partykularze składających, tém łatwiéj, że sanitarno-policyjne rozbieranie trupa w myśl rozporządzenia z dnia 28. Stycznia 1855 r., Nr. 26 Dz. Pr. Pań. dla przedsiębrać mającego się sądowego oglądania trupa zachodzić ma. Potrzeba więc, ażeby mieszane C. K. urzędy powiatowe w razach każdego urzędowego rozbierania trupa przyznaczonych do tego lekarzy zawiadomiły, czyli podobne zatrudnienie jako sądowe lub jako policyjne oglądanie trupa policzone być ma.

W ogólności ma się owe oglądanie trupa jako sądowe uważać, które w skutek rozporządzenia z dnia 28. Stycznia 1855 r., Nr. 26 Dz. Pr. Pań. przedsięwzięte było. Każde inne rozbieranie trupa, które w razie nagłych przypadków śmierci wedle istoty rzeczy wprawdzie rozporządzeniu z dnia 28. Stycznia 1855 r. Nr. 26 Dz. Pr. Pań. nie podlegają, jednak w miarę Rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 8. Kwietnia 1857 r., Nr. 73 Dzien. Pr. Pań. *) przedsięwzięte były, mają być jako sanitarno-policyjne uważane.

§. 3.

Gdy się polityczna lub sanitarno-policyjna komisyja lub czynność poza miejscem mieszkania przyznaczonych do tego osób zdrowia wydarzy, natenczas

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego. Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XVII, Nr. 73, Stronica 212.

ben, dafern sie im Staatsdienste steh n, die nach den bestehenden Vorschriften (u. z. den Kreis- und Bezirksärzten nach der h. Ministerial-Verordnung vom 3. Juli 1854, Nr. 169 des Reichs-Gesetz-Blattes*), welche auf die Bezirksärzte und die Kreiswundärzte mit dem Erlaße des h. k. k. Ministeriums des Innern vom 2. April 1856 Zahl 4363 ausgedehnt worden ist) zukommenden Taggelder und Reisegebühren und bei Verrichtungen, für welche (wie z. B. für die Visitation einer öffentlichen Apotheke) bestimmte Taxen bestehen, auch diese Taxen, außerdem aber keine weitere Vergütung zuerkannt.

§. 4.

Andern nicht im Staatsdienste stehenden Aerzten und Wundärzten gebühren, in soferne sie nicht für solche Geschäfte und Verrichtungen besonders bestellt sind, wenn sie in Sanitäts-Angelegenheiten der politischen Verwaltung außerhalb ihres Wohnortes verwendet werden, außer der normalmäßigen Diät (pr. 3 fl. 12 kr. für Aerzte und 1 fl. 36 kr. für Wundärzte) jene Meilengelder, welche nach Maß der h. Ministerial-Verordnung vom 3. Juli 1854, Nr. 169 des Reichs-Gesetz-Blattes den Kreis- und Bezirksbeamten bewilligt sind, wornach auf diese Sanitätsindividuen auch die Bestimmungen der §§. 5, 6, 7 und 8 der gedachten Verordnung anzuwenden kommen.

Nebst den Diäten und Meilengeldern werden solchen außerhalb des Wohnortes verwendeten Sanitätspersonen bei Verrichtungen, für welche bestimmte Taxen bestehen, auch diese Taxen bewilliget und bei Verrichtungen, für welche keine bestimmten Taxen bestehen, eine Entschädigung zuerkannt, welche von der amtshandelnden Behörde gemäß der Bestimmung des h. k. k. Ministeriums des Innern vom 9. Jänner 1855 Zahl 29541 (Anhang zum Verordnungsblatte für den Dienstbereich des h. Finanz-Ministeriums, Jahrgang 1855, Nr. 6, Seite 66) mit Rücksicht auf die Localverhältnisse die gehabte Mühewaltung, dann auf die künstlerische oder wissenschaftliche Bildung und auf den Stand derselben in einem billigen Ausmaße von Fall zu Fall zu bestimmen ist. Bei dieser Bestimmung sind auch die mit der Verordnung vom 17. Februar 1855, Nr. 33 des Reichs-Gesetz-Blattes**) für gerichtsärztliche Verrichtungen festgesetzten Gebühren als analoge Anhaltspuncte in Betracht zu ziehen, deren Ausmaß jedoch nicht zu überschreiten ist. Auch darf der für die Fälle des §. 926 a b. G. B. ad b. festgestellte Tarifsatz bei den Viehseuchen nicht für jedes Stück Rind oder Pferd aufgerechnet werden.

Jene Fälle, für welche in dem gedachten Tarife kein Anhaltspunct gefunden wird, sind der k. k. Landesstelle zur Bemessung vorzulegen.

---

*) Landes-Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung. XXXIV Stück, Nr. 174, Seite 472.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung XIII. Stück Nr. 46, Seite 154.

się im przyznaje, o ile takowi w służbie Państwa zostają, owe dyjety i należytości za podróż, które się według istniejących przepisów (a mianowicie: dla lekarzy obwodowych i powiatowych wedle Wysokiego Rozporządzenia Ministeryjalnego z dnia 3. Lipca 1854 r., (Nr. 169 Dzien. Pr. Pań. *), a które także na lekarzy powiatowych i chirurgów obwodowych Rozrządzeniem Wysokiego C. K. Ministerstwa dla Spraw Wewnętrznych z dnia 2. Kwietnia 1856 r. do L. 4363 rozszérzone zostało) przynależą, za czynności zaś, dla których tylko pewne taxy istnieją (jak np. za oglądanie publicznéj apteki) także pomienione taxy, a oprócz tego dalszego wynagrodzenia żądać nie wolno.

§. 4.

Innym, w służbie Państwa niezostającym lekarzom i chirurgom, o ile takowi do podobnych zatrudnień i czynności osobno ustanowieni nie są, należy się gdy ich polityczna administracyja w sprawach zdrowia poza miejsce mieszkania przeznacza, oprócz przepisem oznaczonych dyjet (po 3 Złr. 12 kr. dla lekarzy a po 1 Złr. 36 kr. dla chirurgów) owa zapłata na milę, która w miarę Wys Ministeryjalnego Rozporządzenia z dnia 3. Lipca 1854 r., Nr. 169 Dzien. Pr. Pań urzędnikom obwodowym i powiatowym przyzwolona jest, przez co téż owe osoby zdrowia także ustawie §§. 5, 6, 7 i 8 pomienionego rozporządzenia podlegają.

Oprócz dyjet i zapłat na milę pozwolone zostają dla podobnych, po za miejscem mieszkania używanych osób zdrowia, z powodu zatrudnień, za które pewne taxy istnieją; także i te taxy, przy czynnościach zaś, dla których pewnych tax nie ma, przyznane będzie wynagrodzenie, które urzędująca władza według Ustawy Wys. C. K. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9. Stycznia 1855 r. do L. 29541 (dodatek do Dziennika rozporządzeń na okrąg urzędowy Wysokiego Ministerstwa Skarbu, rok 1855, Nr. 6, Stronica 66), uwzględniając miejscowe stósunki i zachodzące trudy, daléj uwzględniając artystyczne lub umiejętne wykształcenie i stan tychże od czasu do czasu wedle słuszności wyznaczać ma. Przy tym wymiarze ma się także na owe należytości, które Rozporządzeniem z dnia 17. Lutego 1855 r., Nr. 33 Dzien. Pr. Pań. **), za sądowo-lekarskie zatrudnienia wyznaczone są, jako na podobne punkta oparcia uważać, których miary jednak przekraczać nie można. Także nie wolno w przypadkach §. 926 og. ust. cywil. ad *b)* ustanowiony ustęp taryfy przy zarazach na bydło za każdą sztukę rogacizny lub konia obliczać.

Owe przypadki, na które pomieniona taryfa żadnego wyjaśnienia nie podaje, należy w celu oznaczenia C. K. Rządowi Krajowemu przedkładać.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XXXIV, Nr. 174, Stronica 472.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy, Część XIII, Nr. 46, Stronica 154.

§. 5.

Dieselbe von der amtshandelnden Behörde oder von der k. k. Landesstelle zu bestimmende billige Entschädigung (§. 4) gebührt den zu politischen Amtshandlungen oder sanitätspolizeilichen Verrichtungen beigezogenen im §. 4 erwähnten Sanitätspersonen dann wenn die Amtshandlung oder Verrichtung in ihrem Wohnorte Statt findet und dafür keine bestimmte Taxe besteht. Besteht eine solche, so gebührt diese ohne weitere Entschädigung.

§. 6.

Die vom Staate für politische Dienstleistungen besoldeten oder bestallten Sanitätspersonen haben für solche Verrichtungen im Wohnorte außer der allenfalls bestehenden Taxe keine Entschädigung anzusprechen.

§. 7.

Es ist pflichtmäßig darüber zu wachen, daß das Aerar nicht mit solchen Gebühren beschwert werde, deren Tragung nach Beschaffenheit des Falles einem öffentlichen Fonde, der Gemeinde oder einem Privaten obliegt, weßhalb auch bei Vorlegung der Reiseparticularien über ärztliche Verrichtung stets ein bestimmter, motivirter Antrag über die Ersatzpflicht zu erstatten ist.

§. 8.

Diese Bestimmungen haben vom 1. October 1858 an, in Wirksamkeit zu treten.

Heinrich Graf zu **Clam-Martinic** m. p.

§. 5.

To samo słuszne wynagrodzenie (§. 4) które urzędująca władza lub C. K. Rząd Krajowy wyznacza, należy się w §. 4 wymienionym osobom zdrowia, za przydzielenie tychże do politycznego urzędowania lub do sanitarno-policyjnéj czynności, daléj także i wtedy, gdy urzędowanie lub czynność w miejscu ich mieszkania zachodzi, za które pewne taxy nie istnieją. W razie istnienia takowéj przynależy się bez innego dalszego wynagrodzenia.

§. 6.

Osoby zdrowia, które Państwo dla politycznéj służby opłaca lub utrzymuje, nie mogą za podobne czynności w miejscu ich mieszkania, oprócz tax, jeźli jakie istnieją, wcale żadnego wynagrodzenia żądać.

§. 7.

Należy z obowiązku nad tém czuwać, aby skarb takiemi należytościami nie był obciążany, których ponoszenie według właściwości przypadku publicznemu funduszowi, gminie lub prywatnemu przynależy, dla tego ma się téż przy przedkładaniu partykularzy z powodu lekarskich czynności względem obowiązku do wynagrodzenia zawsze pewny, ugruntowany wniosek zrobić.

§. 8.

Niniejsze ustawy mają z dniem 1. Października 1858 r. wejść w działalność

Henryk Hrabia **Clam-Martinic** m. p.